

Тексти для диктантів та списування

3 клас

У степу

Був чудовий липневий день. Блакитне небо дихало на землю теплом. Вітер доносив із степу пахощі стиглого зерна.

Раптом над горизонтом нависла темна хмара. Вона швидко наближалась. І ось до землі летять перші дощові краплини. Після них широкою чарівною музикою зашуміла злива. Засивіла дощем далечінь. На шляху заблищали калюжі. Земля знову набиралася сили.

(54 сл.)

Господарка бору

Лісові доріжки занесло білим сніжком. Тихо в казковому лісі. Ось на галявині стоїть старий дуб. Він ховає в своєму дуплі руду білочку. Не страшний їй мороз. Ще восени запасла лісова господарка грибків і горішків.

Швидко стрибає білка з дерева на дерево. Ось уже в її кігтиках ялинова шишка. Любить поласувати білка ялиновим насіннячком.

(55 сл.)

(К.С. Прищепа, В.Ф. Вашуленко).

Друзі птахів

Настала весна. Тепле проміння сонця зігнало сніги. З гір потекли струмочки. Зеленіє молода травичка. Кожного дня прибувають з вирію перелітні птахи.

У школярів свято. Діти зустрічають весняних гостей. До нього готувалися всі. Олень та Петрик прикріпили на березі шпаківню. Інші хлоп'ята прив'язали синичники.

Дружні птахи почали носити в свої хатки травичку і пір'я. Скоро у них будуть маленькі пташенята.

(61 сл.)

Україна

Широко простяглася земля України. Величезні багатства нашої країни. Від краю до краю на її просторах буйно колоситься золотиста пшениця, зеленіють безмежні поля цукрових буряків. Любо вітають нас золотими шапками стрункі соняшники, висока зелень пишної кукурудзи. На степових просторах випасаються великі стада худоби. Запашні сади і зелені городи оточують наші міста і села.

Блискучі рейки залізниць густою сіткою вкривають землі України. Багато в Україні заводів та фабрик, електричних станцій.

(69 слів)

Дивна бурулька

Удень було тепло, а ввечері підмерзло. З даху стікали краплі і замерзали. Утворилася довга крижана бурулька. Вона звисала над вікном, мов кришталева паличка. Коли зійшло сонечко в бурульці заграла веселка.

Бурулька ніколи не бачила сонечка, адже народилася вночі. Вона бачила лише зірки.

А тепер сяяло яскраве, тепле сонечко. Від зачудування бурулька розхвилювалася й заплакала. А всі думали, що вона тане.

(62 слова)

Золоті стрічки

Ростуть біля криниці дві берези. Опустили зелене віття. Розчісує їм коси вітер. Радують веселою пісенькою птахи. Тихо шепоче листя берізок. Це вони про щось безтурботно розмовляють.

Однієї ночі стало холодно. На траві заблищали білі цяточки льоду. Прийшла до беріз осінь. Принесла їм золоті стрічки. Зійшло сонечко, розтопило цяточки льоду. Подивилося сонце на берези та не впізнало їх. У зелених косах – золоті стрічки.

(64 слова)

Наш парк

Яка красива наша місцевість. Біля школи росте великий парк. Тут багато дубів, кленів, тополь. Є також веселі берізки, зелені туї і ялинки. Щороку восени і навесні діти нашої школи прибирають парк. Біля пам'ятника загиблим воїнам великий квітник. Влітку там ростуть троянди, айстри, жоржини, чорнобривці. Швидко перелітають з квітки на квітку бджоли. Вони п'ють солодкий сік. На великому спортивному майданчику завжди багато дітей.

(64 слова)

Рідна земля

Рідний край! Безмежні степи, зелені ліси й широкі поля, високі і блакитні небеса. Хіба є що на світі краще за це довкілля? Хіба є що на світі дорожче за Вітчизну?

Рідний дім, гостинна ласкава оселя. Тут ти народився, вперше побачив світ, уперше ступив крок.

А за порогом відкрився чарівний світ. Коло вікна ростуть мальви, соняшник, вишня. Це моя Батьківщина! Від батьківського порога вона бере свій початок.

(68 слів)

Ластівки

Був теплий сонячний ранок. У відчинені двері до нашої кімнати залетіли дві ластівки. Покружляли і вилетіли. Потім з'явилися ще кілька раз. Дзвіночками розсипався їхній веселий щебет. У куточку кімнати ластівки зліпили гніздо. Там вони вивели пташенят.

Ластівки дуже працьовиті й охайні. У їхньому гнізді завжди чистенько. У дзьобиках вони виносять сміття на подвір'я. Влітають до кімнати через відчинене вікно.

(60 слів)

Жайворонкова пісня

Цікаво, де живе жайворонкова пісня? Вона живе у весняному степу, над зораним полем, в зеленому роздоллі. І жайворонки ніколи не розлучаються з нею. Спить він у степу біля сірої грудочки землі. І пісня спочиває разом із стомленою пташкою.

Пісня для жайворонка - це головне в житті, то сама душа пташина. Тому й оберігає він свою пісню від буйного вітру, від холодної роси, від грозового дощу.

(55 сл.)

Краса українського степу

Які красиві раннього літа поля в степу! Їх золотять потоки яскравого проміння. Гаряче повітря переливається мерехтливими хвилями. Наливаються соками колоски жита й пшениці. Зацвітають на схилах і підгір'ях соняшники. Ніби впали на землю тисячі сонць. Виблискують срібною гладдю в долинах ставки і озера. Стоять біля води задумливі гаї. Загоряється червоним намистом калина. В'ється на вільшанці перламутровими китицями хміль.

Український степ чарівний і величний.

(66 слів)

Хліб

Який шлях пройшов хліб до твого столу? Люди відібрали краще зерно і посіяли його. Затримували сніг на полях. Удобрювали землю мінеральними добривами. До жнив готували могутні і різні машини.

У жнива комбайни зберуть і обмолотять хліб. Вантажівки відвезуть зерно на елеватори. А з елеваторів зерно завозять на млин. Там з нього роблять борошно. Борошно потрапить на хлібний завод. Спритні машини замісять тісто. З тіста спечуть запашні золоті паляниці й буханці. Їжте на здоров'я! Бережіть хліб!

(76 сл.)

(За О. Кравець)

На ковзанах

У залі заграла музика. На лід виїхав юнак на ковзанах. Він закрутився повільно і плавно. Та ось ковзаняр швидко побіг по колу. Враз фігурист високо підстрибнув, а потім м'яко опустився на лід. Завертівся дзиг'юю на місці.

На ковзанах можна не тільки швидко бігати по льоду. Фігуристи під музику роблять красиві вправи і стрибки. Таке катання на льоду називається фігурним.

(61 сл.)

Білочка

Знайшов я в лісі під сосною маленьку білочку. Лапка у неї зламана була. Швидко виросла білочка і стала зовсім ручною. Оселилася вона в запічку біля лежанки. Тепло і затишно білочці в її куточку. Нічого не шкодував я для своєї білочки. Приносив їй горішки і насіннячко. Весело грався зі своєю білочкою.

Закінчилась зима, і виросла на білочці густа шерстка, схожа на шубку. І лапка добре зрослася. Пора білочці в ліс, додому!

(71 сл.)

(К.С.Прищеп, В.Ф.Вашуленко.)

Пернатий друг

Одного разу на березі річки в куцах Василько спіймав шпачка. Дідусь дозволив узяти пташеня додому, бо воно було ще мале і могло загинути.

Минув тиждень. Шпачок навчився трохи літати і все більше звикав до хлопчика. Вони стали справжніми друзями.

Тільки восени шпачок разом з усіма полетів у теплі краї. Та весною він знову повернувся до свого друга.

(62 сл.)

(За Ю. Старостенком)

Дозрівають хліба

Липень. На неозорих українських нивах дозрівають хліба. Ретельно оглядає поле агроном. У жнива кожний день дорогий. Спізнитися не можна. Попадає дорогоцінне зерно на землю. Пропаде праця багатьох людей.

Одна за одною вирушають на поля жатки. Вони косять перші хліба і складають їх у валки. Підсохне хліб у валках. А там і комбайни виїдуть у поле. Хліб скрізь дозріє. Вони його будуть підбирати і молотити.

(66 сл.)

Яблунька

Посадив садівник у саду дику яблуньку. Зрізав зелену верхівку. Розколов стовбурець і увіткнув молодий пагінець від садової яблуньки.

Захворіла яблунька. Але скоро одужала й зрослася з чужою гілкою. П'є гілочка соки дикої яблуньки і росте швидко. Через три роки дерево зацвіло білими запашними квітами. Потім пелюстки опали. На їхньому місці з'явилася зелена зав'язь. До осені вирости великі, рум'яні, солодкі яблука.

(За К. Ушинським, 60 слів)

Вечір

Зайшло сонце. Надворі вже почало темніти. На заході небо червоніло жаром. На сході понад зеленим лісом воно синє, аж чорнувате. Гасло полум'я на заході. Серед неба займались ясні зорі. Чорна ніч простелю-валася чорним сукном по селу, по садах, по лісах. Блищали тільки білі стіни хати проти заходу. Ставочки здавалися темно-синім небом з ясними зорями.

(І. Нечуй-Левицький, 57 слів)

Серпневий ранок

Який чудовий серпневий ранок. Повітря наповнене ароматом м'яти і полину. Дорогою до знайомого лісу я побачив чимало осінніх квітів.

Ось і ліс. З віт ліщини звисають коричнюваті горішки. На гілці сосни білка розвісила сушитися гриби. На узліссі на кущі барбарису полум'яніють ягідки.

Серпень — останній місяць літа. За ним приходить у ліс чарівна осінь зі своїми кольоровими фарбами.

(66 слів)

Годівниця

Випав пухнастий сніг. Діти повісили на березі годівницю. Прилетіла до неї жвава синичка. Схопила у дзьоб соняшникове зернятко і почала його клювати.

А тут і горобці з'явилися у годівничці. Помітила їх синичка. Заметушилась, пір'я настовбурчила. Присіла біля насіння, сердито зацвірінкала. Поїли горобці крихти на землі та й полетіли далі.

Найхоробріші

За селом ще чорніють поля. А одне наче зеленою фарбою залите. Веселі паростки потяглись до сонця.

Це озиме жито. Його тут ще восени посіяли. Зерна встигли до морозів прорости і підняти над землею гострі паростки. Потім їх замело снігом.

Холодно було під снігом. Але паростки терпіли й чекали весни. А тепер вони першими можуть погрітися. Найхоробріші!

Пролісок

Пролісок — перший вісник весни. Навкруги ще зима, а маленька ніжна голівка у голубому віночку прорізається крізь сніг. Пролісок називають сміливим розвідником. Ось виглянув він із пухнастого сніжку. Спочатку довгі гострі листочки, а між них — квіточка. Пишається своєю красою. Синіє серед голих дерев, кущів, ніби волошка в житі.

Радує пролісок усіх своїм раннім цвітом.